

lægges det folketingsvælgerne til godkendelse eller forkastelse efter de for folkeafstemninger i § 42 fastsatte regler.

Som omtalt i gengivelsen af statsministerens fremsættelsestale har de senere års udvikling i retning af større mellemfolkeligt samarbejde ført til, at internationale organisationer har fået tillagt beføjelser, der hidtil havde været dele af de enkelte staters *suverænitet*, og at der i nyere vesteuropæiske forfatninger er skabt mulighed for at tiltræde sådanne organisationer uden særlig forfatningsændring. Tidligere er også nævnt den interparlamentariske unions resolution om betydningen af at fremme oprettelsen af fælles autoriteter af denne art og den på dette grundlag skete henstilling fra den danske interparlamentariske gruppe om at lade spørgsmålet om en nødvendig tilpasning af grundloven til et udvidet internationalt samarbejde indgå i forfatningskommissionens overvejelser. — I *stk. 1* af § 20, som er ny, er der åbnet adgang til at afgive beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, til mellemfolkelige organisationer. Ved „rigets myndigheder“ forstås såvel den lovgivende som den udøvende og dømmende myndighed. Suverænitetsafgivelse kan imidlertid kun ske „i nærmere bestemt omfang“ og kun til „mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.“ — *Stk. 2*. For at sikre, at der i befolkningen findes overvejende tilslutning til suverænitetsafgivelse, er det i *stk. 2* bestemt, at der til beslutning herom kræves *enten*, at det pågældende lovforslag vedtages med et flertal på fem sjettedele af folketingets medlemmer (pkt. 1), *eller* at forslaget, såfremt det vedtages med et mindre flertal end fem sjettedele og regeringen opretholder forslaget, ikke forkastes ved en folkeafstemning efter reglerne i § 42 (pkt. 2). — Motiverne indeholdt yderligere en bemærkning om, at hvis en tidligere afgivet suverænitetsbeføjelse måtte ønskes *taget tilbage*, ville et lovforslag herom kunne vedtages efter den almindelige regel ved simpelt flertal.

Aksel Larsen, som principielt var modstander af en grundlovsparagraf, der skabte mulighed for at overlade repræsentanter for en fremmed magt den indenrigske myndighed i Danmark, og som i folketingsudvalgets betænkning henviste til, at demokratiske rettigheder efter de i besættelsestiden indvundne erfaringer kun er lidet værd i et land, hvor folket ikke selv er herre over sin skæbne, stillede ved 2. behandling i folketinget 2 ændringsforslag vedrørende § 20. Det ene gik ud på at slette *stk. 2*, pkt. 2, thi efter denne bestemmelse ville der være mulighed for at gennemføre suverænitetsafgivelse støttet på et ringe rigsdagsflertal og på et absolut mindretal i befolkningen (jfr. 30 pct.-reglen i § 42,